ഇന്ത്യയിലെ വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണതകളും വിശകലനങ്ങളും.

വികേന്ദ്രീകരണമെന്ന ആശയം ഇന്ത്യയിൽ നടന്നതുപോലെ മനസ്സിലാക്കാനാണ് ഈ പ്രബന്ധം ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇത് നേടുന്നതിന്, പേപ്പർ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ബഹുതല ഗവൺമെന്റ് ഘടനയിലുടനീളം വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ പ്രധാന സംഭവങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു ശേഷമുള്ള കഴിഞ്ഞ 75 വർഷത്തിനിടയിൽ ഈ അനുഭവത്തിന്റെ സവിശേഷതയായ സങ്കീർണ്ണതകളും ഞങ്ങൾ ഒന്നാം ഭാഗത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ അഭിലഷണീയതയോ വ്യാപ്തിയോ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രസക്തമായ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ പൗരന്മാർക്ക് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുന്ന ഒരു ചട്ടക്കൂട് ` mKwII -ൽ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. രണ്ട് ഭാഗങ്ങളും രണ്ട് അനുബന്ധങ്ങളാൽ സപ്ലിമെന്റ് ചെയ്യുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ഫെഡറലിസത്തിന്റെ ചലനാത്മകതയെക്കുറിച്ച് അടുത്തിടെ പുറത്തുവന്ന രണ്ട് പേപ്പറുകളുടെ സംഗ്രഹവും ഒരു പേപ്പറിൽ നടത്തിയ അഭിപ്രായത്തിന്റെ സംഗ്രഹവുമാണ് ആദ്യഭാഗം, ആദ്യഭാഗവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തെ അനെക്സ് പാർട്ട് II-ലേക്ക് ലിങ്ക് ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു പട്ടിക അവതരിപ്പിക്കുന്നു, അത് പൗരന്മാർക്ക് CSS വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു ലളിതമായ പരിപാടി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. കൂടുതൽ പ്രാദേശിക പങ്കാളിത്തത്തിനോ കൂടുതൽ കേന്ദ്ര നിയന്ത്രണത്തിനോ അനുകൂലമായി നിലവിലെ ക്രമീകരണങ്ങൾ പുനഃക്രമീകരിക്കേണ്ട മറ്റേതെങ്കിലും വിഷയത്തെ വിശകലനം ചെയ്യാൻ ഏതൊരു പൗരനും സമാനമായ ചട്ടക്കൂട് വികസിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണ് ഇത് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഭാഗം 1

ഇന്ത്യയിലെ അനുഭവപരിചയം

ഇന്ത്യയിലെ വികേന്ദ്രീകരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഏതൊരു സർവേയും തലങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും ഏജൻസികളും തമ്മിലുള്ള പരസ്പര ബന്ധങ്ങളുടെയും പരസ്പര ബന്ധങ്ങളുടെയും സങ്കീർണ്ണത വെളിപ്പെടുത്തും. ഇത് കാരണം ഉചിതമായ വികേന്ദ്രീകരണം നടന്നിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് നിഗമനം ചെയ്യാൻ ഒരു പൗരനെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിന് ബുദ്ധിമുട്ടാകുന്നു. വിവിധ തലങ്ങളിൽ വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾക്ക് രാജ്യം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ വ്യക്തമായ പാറ്റേണുകളോ പ്രവണതകളോ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഒന്നും അങ്ങനെയല്ല.

2. 1919-ലെ ഗവൺമെന്റ് ഓഫ് ഇന്ത്യ ആക്ട്, ബ്രിട്ടീഷ് പ്രവിശ്യകളിൽ തുടക്കത്തിൽ തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ നിയമത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്ന് നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി. 1922-ൽ പഞ്ചാബിലെ പഞ്ചായത്ത് ആക്റ്റ്, മദ്രാസിലെ ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് ആക്റ്റ്, ബംഗാളിലെ സ്വയംഭരണ നിയമം, 1925-ൽ ബെരാർ, ഉത്തർപ്രദേശ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ സെൻട്രൽ പ്രൊവിൻസുകൾ ഉൾപ്പെടെ പല പ്രവിശ്യകളും നിയമനിർമ്മാണം നടത്തി. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സർക്കാരുകൾ. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകാലത്ത് പോലും അധികാരങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ രസകരമായ ഒരു സംഭവമായി അത് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ജില്ലയുടെ മുഴുവൻ അധികാരപരിധിയിലുള്ള ഒരു ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്റെ സ്ഥാപനം വികസിപ്പിച്ചെടുത്തു. പരിമിതമായ ഫ്രാഞ്ചൈസി

മുഖേനയുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുള്ള, പൊതു റോഡുകളുടെ നിർമ്മാണം, അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ, അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ, മറ്റ് ആശയവിനിമയ മാർഗങ്ങൾ എന്നിവയുൾപ്പെടെയുള്ള വിപുലമായ വിഷയങ്ങളിൽ അധികാരങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും നിക്ഷിപ്തമായതും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥാപനങ്ങളായിരുന്നു. പൊതു ആശുപത്രികൾ, ഡിസ്പെൻസറികൾ, സാരികൾ, സ്കൂളുകൾ എന്നിവയുടെ സ്ഥാപനം, മാനേജ്മെന്റ്, പരിപാലനം, സന്ദർശനം, ഈ സ്ഥാപനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കെട്ടിടങ്ങളുടെയും നിർമ്മാണവും അറ്റകുറ്റപ്പണികളും; അധ്യാപകരുടെ പരിശീലനവും സ്കോളർഷിപ്പുകൾ സ്ഥാപിക്കലും; കുടിവെള്ളത്തിനും പാചകത്തിനും കുളിക്കുന്നതിനുമുള്ള ജലത്തിന്റെ വിതരണം, സംഭരണം, മലിനീകരണത്തിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കൽ; മരങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കലും സംരക്ഷിക്കലും മറ്റ് പല പ്രവർത്തനങ്ങളും സാധാരണയായി പ്രാദേശിക സർക്കാരുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് വരുമാനം വർധിപ്പിക്കാനുള്ള അധികാരം നൽകുകയും കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾക്കായി പ്രവിശ്യാ ഗവൺമെന്റുകൾ പിന്തുണയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

3. ഭരണഘടനയുടെ ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗമായി 'പഞ്ചായത്ത് രാജ്' അധിഷ്ഠിത താഴേത്തട്ടിലുള്ള വികേന്ദ്രീകൃത ഭരണ മാതൃക സംയോജിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഭരണഘടനാ അസംബ്ലി തന്നെ ചർച്ച ചെയ്തു. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ആദർശങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനമായി ഗ്രാമ റിപ്പബ്ലിക്കുകളെ അനുകൂലിക്കുന്ന ശക്തമായ അഭിപ്രായം ഉയർന്നു. ഈ വീക്ഷണത്തിന്റെ വക്താക്കൾക്കിടയിൽ ഒരു പ്രതീക്ഷ ഉണ്ടായിരുന്നു, പ്രവിശ്യകൾക്ക് അധികാരങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളിലേക്ക് വികേന്ദ്രീകരിക്കാനും പ്രാദേശിക സ്വയംപര്യാപ്തത ഉറപ്പാക്കാനും 'മഹാത്മാഗാന്ധി വാദിച്ച നമ്മുടെ ഗ്രാമങ്ങളിലെ പുരാതന മഹത്വത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനും. ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾ ഇപ്പോഴും പഴയ 'ഗ്രാമ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ' പോലെയാണെന്ന് ഒരു അനുമാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അനുമാനം ശരിയായിരുന്നോ? ഡോ.ബി.ആർ പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗം ഉൾപ്പെടുത്തരുതെന്ന് അംബേദ്കർ വാദിച്ചു, കാരണം ഈ കുഗ്രാമം 'അജ്ഞതയുടെയും വർഗീയതയുടെയും പ്രാദേശികതയുടെയും ഒരു ഗുഹ' ആയിരുന്നു. ഭൂവുടമകളും ഉയർന്ന ജാതിക്കാരും ഗ്രാമീണ സമൂഹത്തിലെ ദുർബല വിഭാഗങ്ങളെ അടിച്ചമർത്താനും ചൂഷണം ചെയ്യാനും പഞ്ചായത്തുകളെ ഉപയോഗിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടു. ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് പഞ്ചായത്ത് രാജ് ഭരണഘടനയുടെ നാലാം ഭാഗത്തിൽ ഒരു നിർദ്ദേശക തത്വമായി നിലനിർത്തിയതിനാൽ, 'ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾ സംഘടിപ്പിക്കാനും സ്വയം ഭരണത്തിന്റെ യൂണിറ്റുകളായി അവയ്ക്ക് പ്രവർത്തിക്കാൻ ആവശ്യമായ അധികാരങ്ങളും അധികാരങ്ങളും നൽകാനും നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുക' എന്ന സംസ്ഥാനത്തോടുള്ള ഉദ്ബോധനം മാത്രമാണിത്. ' (ആർട്ടിക്കിൾ 40).

4. തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ തൊഴിലുകൾക്കും മറ്റും നികുതി ചുമത്താൻ അനുവദിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളുടെ തുടർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തദ്ദേശ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം ഭരണഘടന അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തദ്ദേശസ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി അവയിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന സേവനങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, അവർക്ക് അധിക നികുതി സ്രോതസ്സ് നൽകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായങ്ങളോടെ സജീവമായ ചർച്ചകൾ നടന്നു.

(ഭരണഘടനാ അസംബ്ലി ചർച്ചകൾ വാല്യം കത, തീയതി: ഓഗസ്റ്റ് 9, 1949). അതിനാൽ, ആർട്ടിക്കിൾ 276–ൽ നമുക്ക് ഒരു ഒഴിവാക്കൽ ക്ലോസ് ഉണ്ട്, ''ആർട്ടിക്കിൾ 246–ൽ എന്തുതന്നെയായാലും, സംസ്ഥാനത്തിന്റെയോ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയുടെയോ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡിന്റെയോ ലോക്കൽ ബോർഡിന്റെയോ മറ്റ് ലോക്കൽ ബോഡിയുടെയോ പ്രയോജനത്തിനായി നികുതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സംസ്ഥാന നിയമസഭയുടെ നിയമം, തൊഴിലുകൾ, വ്യാപാരങ്ങൾ, കോളുകൾ അല്ലെങ്കിൽ തൊഴിലുകൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരം വരുമാനത്തിന്മേലുള്ള നികുതിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അസാധുവാകില്ല..' എന്നിരുന്നാലും, ചർച്ചയിൽ തന്നെ ഡോ. അംബേദ്കർ പ്രാദേശിക വഴിയുള്ള വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ പരിധി വെച്ചിരുന്നു. പുതിയ ഭരണഘടനയിൽ ബോഡികൾ നിലനിൽക്കും. ഉദ്ധരിക്കാൻ, ''സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും പ്രാദേശിക അധികാരികൾക്കും ഇടയിൽ വിഭവങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം സംസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കിയ നിയമപ്രകാരം ചെയ്യാൻ അവശേഷിക്കുന്നു, കാരണം പ്രാദേശിക അധികാരം പൂർണ്ണമായും സംസ്ഥാനത്തിന്റെ വിഷയമാണ്. അതിന് പ്ലീനറി അധികാരപരിധിയില്ല; ഇത് ചില ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സൃഷ്ടിച്ചതാണ്; ആ ഉദ്ദേശങ്ങൾ ശരിയായി നടപ്പിലാക്കിയില്ലെങ്കിൽ സംസ്ഥാനത്തിന് അത് ഇല്ലാതാക്കാം. ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഈ ആർട്ടിക്കിൾ, സംസ്ഥാനത്തിന് കീഴിലുള്ള പ്രാദേശിക അധികാരികൾ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നവയുടെ സാമ്പത്തിക സ്രോതസ്സുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഭരണഘടനയിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥയും ഉണ്ടാകരുത് എന്ന പൊതു നിയമത്തിന് ഒരു അപവാദമാണ്''

5. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് രൂപീകരിച്ച ഒരു വിദഗ്ധ സമിതി, അധികാരവികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ രൂപരേഖ, താഴെത്തട്ടിൽ നിന്നുള്ള ആസൂത്രണ പ്രക്രിയ, പദ്ധതികളുടെ നടത്തിപ്പ് എന്നിവ അറിയിക്കേണ്ട അഞ്ച് മുൻവ്യവസ്ഥകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഇവയാണ്:

(i) സബ്സിഡിയറിറ്റി തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിവിധ തലങ്ങളിലെ പഞ്ചായത്തുകൾക്കായി വ്യക്തവും അവ്യക്തവുമായ പ്രവർത്തന മാപ്പിംഗ്;

(ii) പങ്കാളിത്തത്തോടെയുള്ള ആസൂത്രണ നിർവഹണത്തിൽ സ്ത്രീകൾ ഉൾപ്പെടെ, എല്ലാ പങ്കാളികളുടെയും, പ്രത്യേകിച്ച് ചരിത്രപരമായി വിവേചനം കാണിക്കുന്ന, പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളുടെ ഇടപെടൽ;

(iii) കെട്ടുറപ്പില്ലാത്ത രീതിയിൽ മതിയായ ഫണ്ടുകളുടെ വിനിയോഗം;

(iv) വഴക്കവും സ്വയംഭരണത്തിന്റെ അളവും ഉറപ്പാക്കുന്നതിന് സ്കീമുകളുടെ കാര്യക്ഷമതയും ഏകീകരണവും;

(v) പ്രാദേശിക ഗവൺമെന്റുകളുടെ കാര്യമായ വരുമാനം വർധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരങ്ങളും നിർമ്മാണ ശേഷിയും നൽകൽ അവർക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട സ്രോതസ്സുകളിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം സമാഹരിക്കുന്നതിനും

(vi) പദ്ധതികൾ കാര്യക്ഷമമായി രൂപകൽപന ചെയ്യുന്നതിനും നടപ്പിലാക്കുന്നതിനും വിഭവങ്ങൾ സ്വരൂപിക്കുന്നതിനും പ്രോഗ്രാമുകളുടെ വിലയിരുത്തൽ ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനും പ്രാദേശിക

സർക്കാരുകളെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിന് ശരിയായ മാനേജ്മെന്റിന്റെയും സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്കൽ വിവര സംവിധാനത്തിന്റെയും പരിപാലനം.

6. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് തൊട്ടുപിന്നാലെയുള്ള രണ്ട് ദശാബ്ദങ്ങളിലും ആസൂത്രണ കമ്മീഷന്റെ കീഴിൽ കേന്ദ്ര ആസൂത്രണ ചട്ടക്കൂട് നിലവിൽ വന്നതോടെ, കേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടം ഉണ്ടായി, പ്രത്യേകിച്ച് ധനകാര്യം, വികസന ആസൂത്രണം, സാമ്പത്തിക നയം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ. പൊതുമേഖലയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ആസൂത്രണ പ്രക്രിയ സ്വീകരിച്ചതും വ്യവസായങ്ങളുടെ വികസനവും സ്ഥാനവും നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം ഏറ്റെടുക്കുന്നതും കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് കൂടുതലായി വരുന്ന നിക്ഷേപങ്ങളോടെ പൊതുമേഖലയ്ക്ക് അടിസ്ഥാന വ്യവസായങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും സംവരണം ചെയ്തതും ടോപ്പ്-ഡൗൺ ആസൂത്രണ പ്രക്രിയയെ പൂർത്തീകരിച്ചു. തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കൽ, സംസ്ഥാനങ്ങളെയും താഴത്തെ തലങ്ങളെയും നടപ്പാക്കാനുള്ള ഏജൻസികളാക്കി മാറ്റി.

7. എന്നാൽ ഗ്രാമീണ പുനർനിർമ്മാണത്തിന് മുൻഗണന ലഭിച്ചതോടെ, കമ്മ്യൂണിറ്റി ഡെവലപ്മെന്റ് (സിഡി) ബ്ലോക്കുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾ ആദ്യ പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയിൽ ആരംഭിച്ചു. ഒരു ജില്ലയെ 100-ഓളം വില്ലേജുകളുള്ള വികസന ബ്ലോക്കുകൾ എന്ന് വിളിക്കുന്ന ബ്ലോക്കുകളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടക്കത്തിൽ കേന്ദ്രസർക്കാരാണ് പദ്ധതിക്ക് ധനസഹായം നൽകിയതെങ്കിലും പിന്നീട് സംസ്ഥാനങ്ങൾ ചെലവ് പങ്കിടാൻ തുടങ്ങി. വികസന പദ്ധതികളുടെ തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നതിലും നടപ്പാക്കുന്നതിലും ജനപങ്കാളിത്തം ഉണ്ടാകുമെന്ന് ദൃശ്യവൽക്കരിച്ചു.

8. പഞ്ചായത്തുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ബൽവന്ത് റായ് മേത്ത കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് (1957) ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾ നേരിട്ട് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികൾ, പഞ്ചായത്ത് സമിതി, ജില്ലാ പരിഷത്ത് എന്നിവ പരോക്ഷമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തി രൂപീകരിക്കണമെന്നും എല്ലാ ആസൂത്രണ വികസന പ്രവർത്തനങ്ങളും ഈ ബോഡികളെ ഏൽപ്പിക്കണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടു. സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രതികരണം രാജ്യത്തുടനീളം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ചില സംസ്ഥാനങ്ങൾ ബിആർ മേത്ത മാതൃക പിന്തുടർന്നു, എന്നാൽ മറ്റു പലതും ഫലപ്രദമായ വികേന്ദ്രീകരണമില്ലാതെ സ്വന്തം പതിപ്പുകൾ നടപ്പിലാക്കി. ആസൂത്രണ കമ്മീഷൻ 1969 വരെ ജില്ലാതല ആസൂത്രണ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളൊന്നും അറിയിച്ചിരുന്നില്ല

9. സാമ്പത്തികമായി, യൂണിയനും സംസ്ഥാനങ്ങളും തമ്മിൽ നികുതി പങ്കിടുന്നതിനും ഗ്രാന്റ്-ഇൻ-എയ്ഡിനുമുള്ള അടിസ്ഥാന നിയമങ്ങൾ ഒന്നാം ധനകാര്യ കമ്മീഷൻ രൂപീകരിച്ചു. റവന്യൂ ബാലൻസ് (റവന്യൂ കമ്മി ഇല്ല) ഉള്ള എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും 'സുവർണ്ണ ഭരണം' ആയിരുന്നു ആദ്യത്തെ കമ്മീഷൻ വിഭജനവും ഗ്രാന്റുകളും സംയോജിപ്പിച്ച് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ശുപാർശ ചെയ്യുകയും ചെയ്ത പ്രധാന ലക്ഷ്യം. കേന്ദ്രത്തിന്റെയും സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും മൂലധന ആവശ്യങ്ങൾ പ്രധാനമായും കടമെടുത്ത ഫണ്ടിൽ നിന്നാണ് നിറവേറ്റേണ്ടതെന്നും അതിൽ വ്യക്തമായി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. തേർഡ് എഫ്സിയിലെ വിയോജനക്കുറിപ്പിന്റെ സ്വീകാര്യത, പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷന്റെ (പിസി) ഡൊമെയ്നിൽ വരുന്ന പ്ലാൻ ഗ്രാന്റുകളുള്ള നോൺ-പ്ലാൻ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് എഫ്സിയുടെ പങ്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തി. ഇത് റവന്യൂ

സന്തുലിതാവസ്ഥയെ വികലമാക്കി, സ്ഥിരമായ പൊതു ധനകാര്യത്തിന് റവന്യൂ ബാലൻസ് നിലനിർത്തുന്നതിന് അനിവാര്യമായ അശ്രദ്ധയുടെ പരിധി നീക്കം ചെയ്യുകയും തുടർന്നുള്ള എഫ്സികളുടെ പങ്ക് നേർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

10. രാജ്യത്ത് മൾട്ടി-ലെവൽ പ്ലാനിംഗ് സംയോജിപ്പിക്കാൻ നടത്തിയ വിവിധ ശ്രമങ്ങൾ ചുവടെയുള്ള പട്ടികയിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്:

വർഷം ഇനം ആശയങ്ങളും ആശയങ്ങളും

ആദ്യ പദ്ധതി

51-56 കമ്മ്യൂണിറ്റി ഡെവലപ്‌മെന്റ് ബ്ലോക്കുകൾ ദേശീയ, സംസ്ഥാന, ജില്ലാ, പ്രാദേശിക കമ്മ്യൂണിറ്റി തലങ്ങളിലേക്കുള്ള ബ്രേക്ക് അപ്പ് ആസൂത്രണ വ്യായാമം.

രണ്ടാം പദ്ധതി

56-61 ജില്ലാ വികസന കൗൺസിലുകൾ ഗ്രാമ പദ്ധതികളുടെ രൂപരേഖയും ജനാധിപത്യ വികേന്ദ്രീകരണ പ്രക്രിയയിലൂടെ ആസൂത്രണത്തിൽ ജനകീയ പങ്കാളിത്തവും.

1957 ബൽവന്ത് റായ് മേത്ത കമ്മിറ്റി ഗ്രാമം, ബ്ലോക്ക്, ജില്ലാ പഞ്ചായത്ത് സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു.

1967 അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് റിഫോം കമ്മീഷൻ റിസോഴ്സുകൾ നൽകണം/പ്രാദേശിക വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, പ്രദേശത്തിന് ലക്ഷ്യബോധമുള്ള പദ്ധതി.

1969 പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷൻ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചു; വാർഷിക പദ്ധതികൾ, ഇടത്തരം പദ്ധതികൾ, കാഴ്ചപ്പാട് പദ്ധതികൾ എന്നിവയുടെ ചട്ടക്കൂടിൽ അത്തരമൊരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നതിനുള്ള ജില്ലാ പദ്ധതിയുടെ ആശയവും രീതിശാസ്ത്രവും വിശദമായി വിവരിച്ചു.

1978 പ്രൊഫ. എം.എൽ. ദന്ത്വാല ഗ്രാമതലത്തിലും ജില്ലാതലത്തിലും ആസൂത്രണം ചെയ്യാൻ ബ്ലോക്ക്തല ആസൂത്രണം.

1983-84 കേന്ദ്രാവിഷ്കൃത പദ്ധതി/റിസർവ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ ജില്ലാ പദ്ധതി/ജില്ലാ ക്രെഡിറ്റ് പദ്ധതി ശക്തിപ്പെടുത്തുക

1984 ഹനുമന്ത റാവു കമ്മിറ്റി: പ്രവർത്തനം, അധികാരങ്ങൾ, ധനകാര്യങ്ങൾ എന്നിവയുടെ വികേന്ദ്രീകരണം, ജില്ലാ ആസൂത്രണ സമിതികളുടെയും ജില്ലാ ആസൂത്രണ സെല്ലുകളുടെയും രൂപീകരണം.

1985 ജി.വി.കെ. റാവു കമ്മിറ്റി ഗ്രാമവികസനത്തിനുള്ള ഭരണപരമായ ക്രമീകരണങ്ങൾ; എല്ലാ വികസന പരിപാടികളും കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ ജില്ലാ പഞ്ചായത്ത്.

11. ഇൻഷുറൻസ്, പ്രമുഖ വാണിജ്യ ബാങ്കുകൾ, കൽക്കരി ഖനികൾ, വ്യോമയാനം തുടങ്ങിയവയുടെ ദേശസാൽക്കരണത്തെത്തുടർന്ന് പൊതുമേഖലാ ആധിപത്യം വർധിച്ചതിനും ഈ കാലഘട്ടം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. സാമ്പത്തിക നയരൂപീകരണത്തിന്റെ കേന്ദ്രീകരണം സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ വിഹിതത്തിൽ ഒരു കുറവും കാണിച്ചില്ല. മൊത്തം ഗവൺമെന്റ് ചെലവുകൾ, കേന്ദ്ര പദ്ധതിയുടെ ലക്ഷ്യം പാലിക്കുന്നതിനും അവരുടെ പഞ്ചവത്സര, വാർഷിക പദ്ധതികൾ

പിസിയുടെ അംഗീകാരം നേടുന്നതിനും സംസ്ഥാനങ്ങൾ അവരുടെ പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കേണ്ടതായതിനാൽ കേന്ദ്രം അതിനെ വളരെയധികം സ്വാധീനിച്ചു. സംസ്ഥാന വകുപ്പുകൾ, ജില്ലകൾ, ബ്ലോക്കുകൾ, തദ്ദേശ സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവ പ്രധാനമായും ഈ പരിപാടികൾക്ക് കീഴിൽ ഏജൻസി പ്രവർത്തനം നടത്തി

12. 1991–ലെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും കേന്ദ്ര തലത്തിലാണ് നടപ്പിലാക്കിയത്. വിപണിയിൽ വർധിച്ചുവരുന്ന പങ്ക്, പരിഷ്കാരങ്ങൾ സ്വകാര്യമേഖലയുമായി ഇടപെടുന്നതിൽ കേന്ദ്രത്തിന്റെയും സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ആപേക്ഷിക സ്ഥാനത്തെ അടിസ്ഥാനപരമായി മാറ്റിമറിച്ചു. കേന്ദ്ര മന്ത്രാലയങ്ങളും ഏജൻസികളും നേരത്തെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വലിയൊരു വിഭാഗം അധികാരങ്ങൾ ആയുധ–നീണ്ട സമീപനം, ലൊക്കേഷൻ നിയന്ത്രണങ്ങൾ, വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ സ്ഥാപനം, സംരംഭങ്ങൾ എന്നിവ ഡിലൈസൻസ് ചെയ്തു (കുറച്ച് മേഖലകൾ ഒഴികെ), സ്വകാര്യ സംരംഭകത്വത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു, പിഎസ്ഇകൾക്കായി നിക്ഷേപം വിറ്റഴിക്കൽ നയം കൊണ്ടുവന്നു. ധനവിപണികളുടെ പങ്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൂമി, തൊഴിൽ നിയമങ്ങൾ, അധികാരം, പോലീസ്, ക്രമസമാധാനം – പൊതുചരക്കുകളുടെയും ഉൽപ്പാദന ഘടകങ്ങളുടെയും ഭൂരിഭാഗം സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ഉത്തരവാദികളായതിനാൽ, കേന്ദ്രവുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ വിതരണത്തിൽ സ്വകാര്യമേഖലയുടെ ആശ്രിതത്വം വർദ്ധിച്ചു. ആപേക്ഷിക സ്ഥാനത്തിലുണ്ടായ ഈ മാറ്റം സമ്പദ്വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ചലനാത്മകതയുടെ ഒരു തലം നൽകി. പൊതു–സ്വകാര്യ പങ്കാളിത്തത്തിൽ (പിപിപി) പരീക്ഷണങ്ങളും ഉണ്ട്, അവിടെ പൊതു–സ്വകാര്യ മേഖലകൾ സംയോജിപ്പിച്ച് കേന്ദ്ര, സംസ്ഥാന തലങ്ങളിൽ പൊതു പ്രവർത്തനങ്ങൾ സംയുക്തമായി നിർവഹിക്കുന്നതിൽ പങ്കാളികളാകുന്നു.

13. 1993–ലെ ഭരണഘടനയുടെ 73–ഉം 74–ഉം ഭേദഗതികൾ തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഭരണഘടനാ പദവി നൽകുകയും താഴെ നിന്ന് വികേന്ദ്രീകൃത ആസൂത്രണത്തിനായി ഒരു പുതിയ, കൂടുതൽ രാഷ്ട്രീയമായി അടിവരയിടുന്ന, സാർവത്രികമായ ഒരു പ്ലാറ്റ്ഫോം നൽകുന്നതിന് രൂപകൽപ്പന ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. പഞ്ചായത്തുകളും മുനിസിപ്പാലിറ്റികളും സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളായി ഉയർന്നുവരുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു, ഭരണഘടനയിലെ തക ഷെഡ്യൂൾ ഗ്രാമീണ തദ്ദേശ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കായി 29 വിശാലമായ മേഖലകളും XII ഷെഡ്യൂൾ നഗര തദ്ദേശ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കായി 18 വിശാലമായ മേഖലകളും പട്ടികപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, രണ്ട് ഷെഡ്യൂളുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യനിർവ്വഹണ വിഭജനം സംസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കിയ നിയമങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി തുടർന്നു (ആർട്ടിക്കിൾ 243 G, 243 W). തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടത്തുക, താഴെനിന്നുള്ള വികസന ആസൂത്രണം എന്നീ ആശയങ്ങൾ ഇപ്പോഴും വേരൂന്നിയിട്ടില്ല, താരതമ്യേന വലിയ അധികാര വികേന്ദ്രീകരണവും കെട്ടുറപ്പില്ലാത്ത ഫണ്ട് അനുവദിക്കലും തുടങ്ങിയ ചില നിർബന്ധിത വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ പുരോഗതി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പ്രാദേശിക സർക്കാരുകൾ. പ്രവർത്തനങ്ങൾ, തക, തകക ഷെഡ്യൂളുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, വിവിധ സ്കീമുകളായി തരംതിരിക്കുകയും അവയ്ക്ക് മുൻഗണന നൽകുകയും ചെയ്യുന്നത് ഗ്രാമീണ തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾ തീരുമാനങ്ങളൊന്നും എടുക്കാതെ സംസ്ഥാന/കേന്ദ്ര സർക്കാരുകൾ രൂപകല്പന ചെയ്ത പദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കുക എന്നതിൽ എത്തുന്നു. രണ്ടാമതായി, സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ

യഥാസമയം എസ്എഫ്സി രൂപീകരിച്ചില്ല, ഈ നിർണായക ഭരണഘടനാ സംവിധാനത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായ പ്രാധാന്യം നൽകിയില്ല. മൂന്നാമതായി, ഗ്രാമീണ പ്രാദേശിക സർക്കാരുകൾക്ക് വരുമാനം ഉയർത്താനുള്ള പ്രോത്സാഹനമില്ല. കൈമാറ്റങ്ങളുടെ ഭൂരിഭാഗവും സ്കീം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്, അവ നടപ്പിലാക്കുന്നതിലാണ് മുൻതൂക്കം – പ്രത്യേകിച്ച് കരാറുകാർ ഉൾപ്പെടുന്നവ.

14. 2014-ൽ ആസൂത്രണ കമ്മീഷൻ നിർത്തലാക്കിയതും 14-ആം എഫ്സിയുടെ അവാർഡും ട്രാൻസ്ഫർ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഘടനാപരമായ വിള്ളലുണ്ടായി, 15-ആം എഫ്സിയും തുടർന്നു, സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഉയർന്ന അധികാരവിന്യാസത്തിലൂടെ ഘടനാപരമായ മാറ്റം. ആസൂത്രണ കമ്മീഷൻ ഇതുവരെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന പദ്ധതി റവന്യൂ ചെലവിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ നികുതി വിഹിതത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി, അതുവഴി നിരുപാധികമായ ഫോർമുല അധിഷ്ഠിത കൈമാറ്റങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചു, ഇത് സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ നയങ്ങളും ചെലവ് ആവശ്യങ്ങളും ക്രമീകരിക്കാൻ അവസരം നൽകി. തദ്ദേശ സ്ഥാപനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളുടെ ഉത്തരവാദിത്തമെന്ന നിലയിൽ നിയമപരവും ഭരണഘടനാപരവുമായ സ്ഥാനം അനുസരിച്ച് 14-ആം എഫ്സി അവരെ അംഗീകരിച്ചു. ഇത് തദ്ദേശ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് പൂർണമായും നിബന്ധനകളില്ലാത്ത ഗ്രാന്റുകൾ നൽകുകയും ഉപാധികൾ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുക വഴി 'വികേന്ദ്രീകരണം സുഗമമാക്കുന്നതിനുള്ള കേന്ദ്രീകൃത സംവിധാനങ്ങൾ' ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തു. സംസ്ഥാന നിയമങ്ങൾക്കനുസൃതമായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട അടിസ്ഥാന സേവനങ്ങൾ നൽകുന്നതിനുള്ള ചുമതലകൾക്കും ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾക്കുമായിരുന്നു ഗ്രാന്റുകൾ. ഇതിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിച്ച്, തദ്ദേശ സ്ഥാപനങ്ങൾ നിർവഹിക്കേണ്ട ദേശീയമായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ചില ആവശ്യകതകളുണ്ടെന്നും കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിഭവങ്ങളിൽ 60 ശതമാനവും സോപാധികമാണെന്നും എഫ്സി നിർണ്ണയിക്കുന്ന പ്രത്യേക മേഖലകളുമായി ബന്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും 15-ാം എഫ്സി വീക്ഷിച്ചു. കേന്ദ്ര മന്ത്രാലയങ്ങൾ. ബാക്കിയുള്ള കൈമാറ്റങ്ങൾ തദ്ദേശ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് നിബന്ധനകളില്ലാതെ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

15. ആസൂത്രണ കമ്മീഷന്റെ നിർത്തലാക്കൽ കേന്ദ്രാവിഷ്കൃത പദ്ധതികളിൽ കുറവുണ്ടാക്കിയില്ല. കേന്ദ്ര മന്ത്രാലയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള കൂടുതൽ സ്കീമുകൾ നടപ്പിലാക്കാൻ നിശ്ചിത മാർഗനിർദേശങ്ങൾ വഴി അവർ കടന്നുചെന്നിട്ടുണ്ട്, കേന്ദ്ര മന്ത്രാലയങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അംഗീകാരം ആവശ്യമുള്ള പദ്ധതികളിൽ നിന്നും പരിപാടികളിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കുന്നതിന് സാധ്യതയില്ലാത്ത നിർദ്ദിഷ്ട ജോലികൾക്കായി തുക നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, സഹകരണ ഫെഡറലിസത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിനുള്ളിൽ വികേന്ദ്രീകരണത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മാറ്റങ്ങളും പ്രഖ്യാപിത നയവും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും കേന്ദ്രം പൊതു ഇടത്തിൽ കാര്യമായ പങ്ക് നിലനിർത്തുന്നത് തുടരുന്നു.

16. വിപുലമായ ഗവേഷണങ്ങൾക്കും അവലോകനങ്ങൾക്കും ശേഷം, മാർട്ടിനെസ്-വാസ്ക്വസ് ജോർജും മക്നാബും (2003; പേജ് 1608) ഉപസംഹരിക്കുന്നു, '.....(O)വികേന്ദ്രീകരണം വളർച്ചയെ എങ്ങനെ ബാധിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ അറിവ് ഇപ്പോൾ പരിമിതമാണ്. ഉപദേശം നൽകുക. (T) കേന്ദ്രീകൃത പൊതു ചെലവുകളേക്കാൾ വികേന്ദ്രീകൃതമായ ചലനാത്മകമായ മേന്മ ഒരു തരത്തിലും വ്യക്തമല്ല. വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെയോ

കേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെയോ അളവ് വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിലെ സങ്കീർണതകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതിന്, അവയുടെ ആപേക്ഷിക ഗുണങ്ങളും ഒരു ഒപ്റ്റിമൽ ഫലം കൈവരിക്കുന്നതിന് സ്വീകരിക്കേണ്ട നടപടികളും രണ്ട് പഠനങ്ങളും ഇന്ത്യയിലെ നിലവിലെ ഫെഡറൽ വാസ്തുവിദ്യയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു അഭിപ്രായവും ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ഇവ അനെക ്സ് കൽ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

17. കേന്ദ്രത്തിനും സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ 'കൊടുക്കാനും വാങ്ങാനും' മതിയായ ഇടമുള്ള, നല്ല രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന 'ഫ്ലെക്സിബിൾ ഫെഡറൽ' ഘടനയ്ക്ക് ആവശ്യമായ മുൻകൂർ വ്യവസ്ഥയായി യോജിപ്പുള്ള അന്തർ-ഗവൺമെന്റ് നയ ഇടപെടൽ വേണമെന്ന് പ്രൊഫ. സുരേഷ് ബാബുവിന്റെ പ്രബന്ധം വാദിക്കുന്നു. ത്വരിതഗതിയിലുള്ള സാമ്പത്തിക വളർച്ച ഉറപ്പാക്കുന്നതിന്, കേന്ദ്രത്തിനും സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും അനുകൂലമായ ഒരു ഫെഡറൽ ബന്ധം നിലനിർത്തേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്. ശക്തമായ പ്രാദേശിക പാർട്ടികളുമായുള്ള സഖ്യ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള കേന്ദ്രത്തിന്റെ ആധിപത്യത്തിന് വെല്ലുവിളികൾ നേരിടുന്ന വേളയിൽ, ഭരണത്തിനായുള്ള സ്ഥാപന ചട്ടക്കൂടുകൾ, നിയന്ത്രണ സമീപനങ്ങളിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ, ചില മുൻകരുതൽ നയങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള നയങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. കേന്ദ്രം പ്രഖ്യാപിച്ച സ്കീമുകൾ/പരിപാടികൾ. യോജിപ്പുള്ള ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തിന് ആവശ്യമായ പരസ്പര വിശ്വാസത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിന് സംസ്ഥാനങ്ങളുമായി നിരന്തര ഇടപെടലുകൾക്കായി കേന്ദ്രത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ട് സംസ്ഥാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ട നിരവധി പരിഷ്കാര നടപടികളും നടപടികളും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

18. പ്രൊഫ. എം. ഗോവിന്ദ റാവു പ്രബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, എല്ലാ കക്ഷികളും സഹകരണത്തിൽ നിന്ന് നേട്ടമുണ്ടാക്കിയാൽ, സ്വമേധയാ ഉള്ള പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ 'സഹകരണം' ഉറപ്പാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് വാദിച്ചു. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നതുപോലെ, "ചിലർ നേട്ടമുണ്ടാക്കുകയും മറ്റുള്ളവർ നഷ്ടപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ചിലർ മറ്റുള്ളവരെക്കാൾ കൂടുതൽ നേടുകയോ ചെയ്താൽ, സഹകരിക്കാൻ സമ്മതിക്കുന്നതിന് നേട്ടക്കാർ നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകേണ്ടിവരും. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു ഭരണഘടനാ ജനാധിപത്യത്തിൽ 'സഹകരണത്തിന്' വെല്ലുവിളികൾ ഉണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിന്, സഹകരണം സാധ്യമായ മേഖലകളിൽ പോലും, സർക്കാരുകൾ തമ്മിലുള്ള ഏകോപനവും വിലപേശലും സംഘർഷ പരിഹാരവും പ്രാപ്തമാക്കാനും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്ഥാപനപരമായ സംവിധാനം ആവശ്യമാണ്. ഇൻഡ്യയ് ക്ക് ഇല്ലാത്ത സർക്കാർ-ഗവൺമെന്റുകൾ തമ്മിലുള്ള വിലപേശലിനും തർക്ക പരിഹാരത്തിനുമുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥാപിത സംവിധാനമാണ് വേണ്ടത്. പ്രൊഫ. സുരേഷ് ബാബുവിന്റെ ലേഖനത്തിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന മിക്ക പ്രശ്നങ്ങളും അസൈൻമെന്റ് സംവിധാനമോ സ്ഥാപനപരമായ സംവിധാനങ്ങളോ പരിഷ്കരിച്ചോ കോടതികളെ പരാമർശിച്ചോ പരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്. 'നിർദ്ദിഷ്ട ഉദ്ദേശ്യ കൈമാറ്റം' സ്കീമുകൾക്കായി, പ്രൊഫ. സുരേഷ് ബാബുവിന്റെ ലേഖനത്തിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട മിക്ക പ്രശ്നങ്ങളും അസൈൻമെന്റ് സംവിധാനമോ സ്ഥാപനപരമായ സംവിധാനങ്ങളോ പരിഷ്കരിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ കോടതികളെ സമീപിച്ചോ പരിഹരിക്കാവുന്നതാണ്. പ്രൊഫ. റാവു തന്റെ ഉപദേഷ്ടാവ് രാജ ചെല്ലയ്യയുടെ ഒരു പരാമർശവും

ഉദ്ധരിക്കുന്നു, 'എല്ലാവർക്കും അധികാരവികേന്ദ്രീകരണം വേണം, പക്ഷേ അവന്റെ തലത്തിലേക്ക് മാത്രം'.

19. കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന ബന്ധങ്ങളുടെ ഫെഡറൽ മാനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കോവിഡ്-19 പാൻഡെമിക് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിലുള്ള ഇന്ത്യയുടെ പ്രതികരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രത്യേക പഠനമാണ് പ്രൊഫ.നിർവികാർ സിങ്ങിന്റെ പ്രബന്ധം. 24 രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ദ്വിതീയ പഠനങ്ങളുടെയും ഉദാഹരണങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പാൻഡെമിക് പോലുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ അന്തർസർക്കാർ സഹകരണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യവും ആ സഹകരണത്തിന്റെ ഫലപ്രാപ്തിയിലെ വലിയ വ്യതിയാനവും അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറയുന്നു. നിരവധി സംസ്ഥാന, നഗര, ഗ്രാമീണ പ്രാദേശിക സർക്കാരുകൾ പോലും പകർച്ചവ്യാധി നിയന്ത്രിക്കാൻ വീരോചിതമായ ശ്രമങ്ങൾ നടത്തി, കോൺടാക്റ്റ് ട്രെയ്സിംഗ്, ലോക്കൽ ലോക്ക്ഡൗണുകൾ, ടെസ്റ്റിംഗ് തുടങ്ങി നിരവധി പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ഏകോപനത്തിന്റെയും വിശദാംശങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന എല്ലാ നടപടികളും ഏർപ്പെടുത്തി. സർക്കാരിന്റെ വിവിധ തലങ്ങൾക്കിടയിൽ. കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റിന്റെ പങ്കിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തുന്നു, '(അത്) പാൻഡെമിക്കിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളിൽ പലതും ചെയ്തു, ദേശീയ തലത്തിൽ പ്രയോജനകരമായ നയങ്ങൾ തേടുകയും അതിന് അധികാരമുള്ളിടത്ത് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അടിയന്തിര ആരോഗ്യ സംരക്ഷണ പ്രതികരണങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യൽ, വ്യക്തിഗത സംരക്ഷണ ഉപകരണങ്ങളുടെയും (പിപിഇ) മെഡിക്കൽ സപ്ലൈസിന്റെയും ഉൽപ്പാദനവും സംഭരണവും, വാക്സിനുകളുടെ വികസനവും ഉൽപ്പാദനവും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതും ഉൾപ്പെടെയുള്ള താരതമ്യ നേട്ടം. എന്നിരുന്നാലും, വിശദമായ ഫോളോ-അപ്പിന്റെ വശങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് സംസ്ഥാനങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടപ്പോൾ അത് പരാജയപ്പെടാൻ പ്രവണത കാണിക്കുന്നു.

20. അവതരിപ്പിച്ച ഇനങ്ങളും ഉദാഹരണങ്ങളും പഠനങ്ങളും വികേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയും നേട്ടങ്ങളും അളക്കുന്നതിനുള്ള യഥാർത്ഥ ആങ്കർ കണ്ടെത്തുന്നതിലെ സങ്കീർണതകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വിശകലനത്തിലൂടെയും ശരിയായ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിലൂടെയും ഒരു കേന്ദ്രീകൃത സമീപനത്തിനും വികേന്ദ്രീകൃത മോഡലിനുമിടയിൽ അറിവുള്ള ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പ് - ഒരു ട്രേഡ് ഓഫ് - നടത്തുക എന്നതാണ് പ്രശ്നം. വികേന്ദ്രീകൃത ഭരണം എല്ലാവരുടെയും വിജയ സാഹചര്യത്തിലേക്ക് നയിച്ചേക്കാവുന്ന മേഖലകളെ വിലയിരുത്തുന്നതിനും വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിനും പൗരനെ സഹായിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഒരു ചട്ടക്കൂട് ഭാഗം കകൽ സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗ്രാസ്റൂട്ട് ലെവലിൽ ആസൂത്രണം: പതിനൊന്നാം പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിക്കായുള്ള ഒരു ആക്ഷൻ പ്രോഗ്രാം, വിദഗ്ധ സംഘത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ട്, പഞ്ചായത്ത് രാജ് മന്ത്രാലയം ന്യൂഡൽഹി 2006 (ചെയർമാൻ വി. രാമചന്ദ്രൻ)

എം. ഗോവിന്ദ റാവുവും ടി.ആർ. രഘുനന്ദൻ, പഞ്ചായത്തുകളും സാമ്പത്തിക വികസനവും, വർക്കിംഗ് പേപ്പർ നമ്പർ 2011-86, NIPFP, മാർച്ച് 2011